

Cunst

**DIGITAAL TIJDSCHRIFT
VOOR CULTUUR, KUNST EN LANDSCHAP**

FLEVOLAND

10 / 2011

Oktober 2011

Redactioneel

Deze CUNST staat weer vol met dingen die geweest zijn en dingen die gaan komen. Terugkijken is namelijk voor een nieuwe provincie als Flevoland net zo belangrijk als vooruitkijken. We maken toekomst, maar we moeten ook werken aan een gezamenlijk geheugen. Dus daarom een verslag van het een en een aankondiging van het andere.

Deze maand exposeert Walther Vlaanderen in de virtuele galerie. Walther heeft een ruimte in de HULK, in Almere Haven. De Hulk is een van de kunstzinnige broedplaatsen in Almere. In zijn werk is goed te zien hoe zo'n broedplaats kan werken: tegenover hem in de Hulk heeft Marianne de Hont haar balletstudio. Ze werken inmiddels vaak samen. Walther fotografeert de voorstellingen en Marianne geeft hem de sleutel van haar kostuumatelier. Zijn vrije werk is door die wisselwerking steeds meer ontwikkeld in theatrale richting.

Helaas voor ons en voor heel Almere.... gebouw de HULK wordt komend jaar verbouwd voor woningen. De broedplaats was net een paar jaar bezig om een bloeiende onderneming te worden, en nu wordt het nest alweer leeggehaald. Dat is helaas vaker het verhaal in Almere. Of de kunstenaars van de HULK inmiddels sterk genoeg met elkaar verbonden zijn om elders te wortelen, dat zal de toekomst wijzen. Uiteraard houden we u op de hoogte.

Tot volgende maand!
Hein Walter

Inhoud

pag 3	KVF expositie in Provinciehuis
pag 4	KVF Natuurkunstpark
pag 5 t/m 15	Galerie CUNST, Walther Vlaanderen
pag 16	De Verbeelding - verslag door Marisja van Weegberg
pag 19	Ongevraagde antwoorden - poëzie
pag 20	Schilderijen Willem Post - Urk
pag 21/23	Sprookje
pag 24/25	www.flevolandergoed.nl
pag 26/27	Mariël Bisschops/Bertina Slettenhaar
pag 28/29	Else van Luin
pag 30	4 oktober: Aida 7 oktober: Carmina Burana
pag 31	23 oktober: Bornkamp/Janssen
pag 32	30 oktober: Vespucci quartet
pag 33	Agendatips Adressen

Het maandelijks tijdschrift CUNST wordt gemaakt door de Kunstenaars Vereniging Flevoland. www.flevokunst.nl

Wilt u CUNST maandelijks in uw mailbox ontvangen?

Stuur een mail naar heinwalter@tiscali.nl.
Gebruik dit adres ook voor kopij.
Informatie over CUNST: 06 51924882

Sporen - door Gonny Geurts

(Natuurkunstpark 2005)

Wie voetstappen kan maken
in de lucht, is licht genoeg
voor het onmogelijke.

Volg het spoor
naar daar
waar dromen beginnen.

afmetingen : 1,10 x 0,60 x 1,70 m materiaal : hars en glasmat, karton

De werktitel van dit beeld is 'Snailman'. Het is gemaakt door Anthea Simmonds en het is te zien op de expositie 'Mijn Flevoland'. *De slakkenman*. Wie Anthea Simmonds niet kent, die zal de betekenis zoeken in Flevoland. Verhuizen Flevolandse vaak? Wordt Flevoland topzwaar? Elke bestuurder heeft ambities, zoals bestuurders van elke stad, elke provincie, elk land. Die ambities gaan niet altijd gelijk op met de ambities van de bewoners. In een nieuwe provincie zoals Flevoland is het zoeken naar evenwicht tussen ambities en realiteit bijzonder moeilijk. Groeien, wonen, natuur, stad, ruimte, werk, geluk, welvaart, cultuur, stilte...

Voor wie Anthea Simmonds wél kent, die weet dat ze uit Nieuw-Zeeland komt. Ze heeft daar nog veel familie wonen. Anthea heeft haar huis op haar rug genomen en is geëmigreerd. Hier in Nederland is haar huis/haar leven natuurlijk verder gegroeid. *Haar Flevoland* is verbonden met wortelen en loslaten, wonen en groeien en reizen. Wie twee moederlanden heeft, die heeft een rijk, maar waarschijnlijk toch ook een emotioneel leven met veel afscheid en hereniging, vastpakken en loslaten. Maar Flevoland is vruchtbare grond.

KVF EXPOSITIE MIJN FLEVOLAND - Provinciehuis, Lelystad (t/m 18 november) Opening: vrijdag 7 oktober, 15.30 uur

Deelnemende kunstenaars: Marianne Alting, Mariël Bisschops, Elsa Blaaser, Michel Bongertman, Siemen Bolhuis, Rob van den Broek, Jan Coenen, Joek van Draanen, Gonny Geurts, Anita de Harde, Johan IJzerman, Alexandra Klein, Martin Koetsier, Freya Lenger, Alda Koning, Ninette Koning, Jan van Koningsveld, Ad Kuijper, Else van Luin, Karin van der Molen, Nancy van Overveldt, Sonja Rosing, Anthea Simmonds, Ella Steenmeijer, Joke Tijs, Frans van der Ven, Ko van Velsen, Marisja van Weegberg en Joke Ziekenoppasser.

De Kunstenaars Vereniging Flevoland is in 1989 opgericht en viert dus pas over een paar jaar haar 25 jarig jubileum, maar we mogen toch wel zeggen dat de KVF en de Provincie Flevoland min of meer tegelijkertijd hun eerste voetstappen in de natte klei hebben gezet; voor de Provincie was het in die tijd net zo goed pionieren als voor de kunstenaars. En bij dat pionieren was het heel belangrijk dat je mensen en organisaties kon vinden om samen mee op te trekken. De Provincie en de KVF vonden elkaar en werden goede partners - ze zijn dat al die tijd gebleven. Om die vriendschap te onderstrepen heeft de Provincie de kunstenaars van de KVF uitgenodigd om tijdens dit jubileumjaar een tentoonstelling in te richten in het Provinciehuis. Op vrijdag 7 oktober wordt de tentoonstelling feestelijk geopend, in gezamenlijkheid... door Ab van Luin, voorzitter van de KVF, en Jaap Lodders, gedeputeerde Cultuur van de provincie Flevoland.

De kunstenaars hebben zich laten inspireren door onze provincie. Hoe en in welke richting ze hun gedachten hebben vormgegeven, dat is natuurlijk heel verschillend. De ene kunstenaar denkt bij Flevoland vooral aan de weidsheid, de ander aan het materiaal om die weidsheid te bewerken. Er zijn kunstenaars die zich hebben laten inspireren door het verleden en er zijn kunstenaars die zich op de mogelijkheden hebben gericht die het verleden biedt.

Er doen in totaal negenentwintig kunstenaars mee. Vijfentwintig als symbool voor de jaren die achter ons liggen en vier kunstenaars als symbool voor de toekomstige vriendschap. En natuurlijk komen de kunstenaars uit alle delen van Flevoland, van Almere, Lelystad, Zeewolde, Biddinghuizen, Dronten en de Noordoostpolder.

KVF - Natuurkunstpark 2011 - THEMA ZEVEN

(Nog te zien tot eind oktober!)

Bij het werk van Linda Verwaijen:

Lang geleden, een oertijd terug, dachten mensen dat lucht leegte was. Lucht was de plaats waar niets was. Ook al kunnen we het niet met ons blote oog waarnemen, tegenwoordig weten we beter: de lucht zit vol met van alles; het is een verzameling kleine deeltjes. Stoffen en gassen die er van nature in thuis zijn, virussen en bacillen die we liever ontwijken en daarnaast tal van onnatuurlijke afvalstoffen. De lucht lijkt leegte, maar wie dat niets met een vergrootglas zou bestuderen, die zou met grote ogen van verbazing kijken naar de overvloed aan ongewenste zaken. Je zou acuut stoppen met ademen.

Nu we eenmaal weten dat de lucht een afvalbak is, laten we onze wetenschappers zoeken naar een oplossing, laten we ze zoeken naar een manier om de lucht te klaren. Wetenschappers en uitvinders zijn op zoek naar het apparaat dat alle ellende oplost en de hemel weer natuurlijk maakt. Uit onverwachte hoek krijgen ze hulp....uit de kunst! Dit kunstwerk geeft het woord schoonheid een diepere betekenis: het is mooi en het zuivert de lucht.

Geen kunstenaar kan precies vertellen hoe inspiratie werkt. Soms vormt een herinnering van lang geleden de basis voor een idee. Daarnaast is de natuur altijd een bron van inspiratie geweest, want kunstenaars weten als geen ander dat daar de schoonheid en de oplossingen verborgen liggen. En ook voor het ontwerp van dit kunstwerk, deze luchtfilter, is de natuur een inspiratiebron. De bladeren, de kleuren, de vormen. Hoe het werkt? Dat is met het gewone oog niet te zien, maar het heeft alles met zeven te maken. De lucht valt samen met het licht door de bloemvormen. Die kunnen draaien en zich ontvankelijk opstellen. De wind is de helpende hand.

Het vergt wat inbeeldingsvermogen om zich voor te kunnen stellen wat er op microniveau gebeurt, maar wie oog heeft voor schoonheid die heeft dat vermogen.

GALERIE CUNST

Deze maand exposeert in deze virtuele galerie:

Walther Vlaanderen

Contact:

06-55535973 of 036-5321691

wvl57@xs4all.nl

www.walthervlaanderen.nl

Foto's kunnen worden afgedrukt in alle gewenste maten.

Een prijsindicatie: een foto ingelijst met passe-partout 50 x 75 cm kost € 750,-

1. De Belofte
2. Dangerous Liasons
3. Metamorfose
4. Morgen is hij de bruid
5. Despair
6. Extase
7. Zonder muziek
8. Ik
9. Maybe
10. Morgen is ze weer docente Frans
11. Het Joodse bruidje
12. Het meisje met de rode hoed
13. Sweet fifteen
14. Angry young girl
15. Madame Pulcinella

Dat Walther Vlaanderen vroeger geschilderd heeft, is te zien in zijn foto's door de kleuren en de composities. Hij schildert nu alleen nog met zijn camera en in plaats van verf gebruikt hij licht. Zijn foto's zijn stille verhalen, dromen, illusies, theatrale sfeerbeelden, halve waarheden, hele toneelstukken.

Ze gaan allemaal over relaties, ook al is er praktisch altijd maar één persoon te zien. Die ander kan de kijker zijn, als de gefotografeerde ons aankijkt en de confrontatie aangaat, maar het kan ook zo zijn dat juist het gemis van die ander de kern van het werk is. In die gevallen straalt de foto eenzaamheid uit, of verwachting, soms verlangen.

Walther heeft zijn studio in de Hulk in Almere Haven. Hij maakt daar twee soorten foto's: commerciële fotosessies in opdracht met professionele modellen en vrij werk waarbij hij gewone mensen laat figureren. Aanvankelijk waren dat twee duidelijk gescheiden terreinen, maar de laatste tijd vervaagt de grens en dat komt beide disciplines ten goede.

Er zijn fotografen die de maatschappij fotograferen, de actualiteit, er zijn fotografen die de natuur in al haar pracht en grootsheid tonen, er zijn anderen die de spanning van relaties tot uitdrukking brengen en er zijn fotografen die de werkelijkheid willen manipuleren. Zo'n fotograaf is Walther. Niet buiten in het landschap, maar binnen onder kunstlicht, met decors en kleding, in een studio waar het licht en de compositie controleerbaar zijn. Zo vertelt hij verhalen. Gewone mensen verheft hij, hij maakt ze tot karakters in een opera, tot fimsterren in een romantische film, tot figuren in hun eigen bestseller.

1.

2.

14.

15.

De Verbeelding: verslag van 25 september door Marisja van Weegberg

Op 25 september 2011 jongstleden was in De Verbeelding in Zeewolde Trio Charivari te horen en te zien. Vooraf werd er over dit concert geschreven:

'Between gypsies and latinos' is de titel van het zondagmiddag-programma dat Trio Charivari voor u zal spelen. Een programma waarin u enerzijds tot tranen geroerd kunt worden en anderzijds niet stil kunt blijven zitten op de vrolijke, swingende muziek. Trio Charivari wordt gevormd door Anneke Frankenberg, viool en zang, Bart Lelivelt, accordeon en zang en Gerard Schoren, contrabas en zang. Eigenzinnige bewerkingen van authentieke Zuid-Amerikaanse en Oost-Europese volksmuziek worden afgewisseld met eigen composities, Cubaanse begrafenisdansen worden vermengd met nieuwe Nederlandse zigeunermuziek en Roemeense drinkliederen. Op het podium dagen de drie muzikanten elkaar uit tot virtuoos samenspel en adembenemende improvisaties. Ze rekenen af met de grenzen tussen exotische culturen en laten hun publiek horen dat het Charivari trio een onweerstaanbare mix is van een klassiek strijktrio, een jazzorkest en een volksmuziekgroep. (uit de nieuwsbrief van De Verbeelding)

Bij een reeks concerten in De Verbeelding zijn, naar aanleiding van de te beluisteren muziek, kunstwerken te zien gemaakt door een kunstenaar in samenwerking met kinderen van de Levant school . Ik, Marisja van Weegberg, heb het werk gemaakt naar aanleiding van twee totaal verschillende liederen van het Charivari Trio.

Vidala Para Mi Sombra

Soms loop ik
mijn schaduw achterna
soms komt hij mij achterna
Arme schaduw
als ik sterf
met wie
zal hij gaan
Geplet
en tot zwijgen gebracht
waar kun je vinden
een bevriende schaduw
die net zo lijdt
Ik mors niet
per ongeluk
van de wijn
maar doe het met opzet
Mijn schaduw drinkt
en het leven
is van ons samen
Kleine schaduw
pas goed op alles
dat ik achter moet laten
als ik doorweekt ben
tot diep van binnen
met duisternis

Dit lied heeft kinderen letterlijk tot tranen gebracht toen we er in de klas naar luisterden.

We gingen als volgt te werk: de eerste keer luisterden we naar de muziek en schreven de kinderen woorden op die hen te binnen schoten. Bij de tweede keer luisteren naar hetzelfde stuk gingen ze aan de slag met tekenmateriaal en verf.

Bij dit 'sombere', 'zware' lied hebben de kinderen vooral héél veel tranen, schaduwen, eindeloze wegen en graven met RIP erop getekend.

Het lied **Zvonija, Zvonija** daarentegen bracht veel vrolijkheid in de klas.

Hoor, hoor
de muziek speelt
de muziek speelt, moeder
de meisjes dansen
Zigeuners, kom en zie
de zigeunerdans
Vader, oh vader
moeder, oh moeder
Ze dansen zo mooi
ze zingen zo mooi
en ze drinken rakija
en ze spelen zo mooi
En ik zing, moeder
ik zing voor mijn kinderen
ik zing voor mijn kinderen,
moeder, voor mijn mooie kinderen

Kleurrijke taferelen vol van feestelijkheid, muziek en dans vonden het papier.

De twee tot uitdrukking gebrachte sferen van de muziek heb ik vertaald in een beeld getiteld "de ondraaglijke lichtheid van het bestaan" (naar het boek van Milan Kundera)

Een zwarte schaduw in feestjurk besprenkelt met confetti.

De twee spiegels van het leven zijn ontstaan door collages te maken van de tekeningen van de kinderen. In de eerste spiegel, **gemaakt n.a.v. het lied Vidala Para Mi Sombra, heb ik al hun (getekende) tranen verwerkt. In de tweede spiegel, n.a.v. het lied, Zvonija, Zvonija wordt de lichte, vrolijke kant van het leven zichtbaar.**

ONGEVRAAGDE ANTWOORDEN: *een gedicht als antwoord op een gedicht*

Reisbrief

waarde vriend het is hier prachtig
de koeien zijn ontroerend drachtig

de spoorlijn loopt dwars door het dal
een vrouw beheert de waterval

elk huis of hok met beemd en gaard
verkoopt men op een ansichtkaart

de mensen lopen traag en stug
en komen op geen stap terug

men zegt god heeft ons klein gebouwd
maar sneed ons uit behoorlijk hout

dit alles sta ik aan te zien
zo is het paradijs misschien

en verder is hier alles prachtig
het wordt me soms wel eens te machtig

Bergman

Binnenverblijf

dank voor je schrijven goede vriend
je maakt mijn kijken helderziend

terwijl het zicht hier in de kamer ophoudt
bij de stoffer en de strijkbout

elk gezelschap in mijn bijzijn
staat onlevend aan de zijlijn

ik maak op ieder uur
de wandeling van kast naar muur

de tafel is mijn kameraad
hij weet in slechte tijden raad

als de stilte me teveel wordt
voorkomt hij dat ik instort

ik kijk tersluiks naar het gordijn –
hoe zou het toch daarbuiten zijn?

Hein Walter

SCHILDERIJEN VAN WILLEM POST - in het Gemeentehuis te Urk

Al sinds het vroege voorjaar was Willem Post samen met de SCAB vrijwilligers bezig met de voorbereidingen van zijn overzichtstentoonstelling in de hal van het gemeentehuis.

Een van de bekendste Urker kunstenaars die menig culturele evenement kleurde, zou daar zijn nieuwste werken aan het publiek tonen. In juli overleed de veelbelovende schilder plotseling. In nauwe samenspraak met de nabestaanden is besloten de geplande tentoonstelling door te laten gaan als hommage aan deze te vroeg gestorven kunstenaar.

Willem Post (1953) is geboren op Urk. Dit voormalige eiland is altijd een inspiratiebron gebleven. De Zuyder-zee, haar vroegere vissersplaatsen en de traditionele visserij hebben een nostalgische aantrekkingskracht en komen in zijn werk waarheidsgetrouw naar voren. Zijn schilderijen ademen de sfeer van het verleden. Reeds op jonge leeftijd blonk Willem uit in schilderen en tekenen, maar het ontbrak hem aan mogelijkheden om zich als professioneel kunstschilder te ontwikkelen. De laatste jaren hield Willem zich in zijn vrije tijd actief bezig met schilderen. Willem probeerde verschillende materialen en stijlen, maar met olieverf bleek hij het gewenste effect het best te kunnen bereiken. Na jaren van nauwgezette studies, een grote ontwikkeling en positieve reacties had Willem besloten zijn schilderijen te exposeren. Op 27 juli 2011 is Willem Post op 58 jarige leeftijd plotseling overleden.

De expositie is te bezichtigen t/m vrijdag 25 november 2011
OPENINGSTIJDEN GEMEENTEHUIS URK (Singel 9, 8321 GT Urk)

Maandag t/m donderdag 09.00 uur – 12.30 uur / 14.00 uur – 16.30 uur
Vrijdag 09.00 uur – 12.30 uur

Opening cultureel
seizoen SCAB 2011-2012

Willem Post
1953 - 2011

SPROOKJE - door Hein Walter

Het meisje met de voorjaarsstem

Er was eens een meisje.

Ze had stralend haar dat golfde tot over haar schouders
en ze keek met sprankelende ogen de wereld in.

Ze was een opvallende verschijning zoals ze liep en bewoog.

Maar het meest bijzondere aan haar was haar stem.

Haar praten was betoverend zoals een stromend bergbeekje dat is,
en als ze zong dan leek het alsof alle sterren fonkelden.

Ze maakte met haar stem niet alleen de mensen in haar directe
omgeving opgewekt en gelukkig,

maar ook mensen die verder van haar af stonden en haar stem
niet bewust hoorden, waren door haar aangeraakt.

Haar stemgolven hadden namelijk een enorm bereik.

Indirect was heel het land door haar in een goede stemming.

Ze was geboren in de maand september,
en haar ouders hadden vooraf een naam voor haar bedacht
die kleurde naar de herfst, maar toen ze bij haar geboorte
voor het eerst haar betoverende stem hoorden,
konden ze niet anders dan een nieuwe naam bedenken,
een naam die paste bij het voorjaar.

Ze noemden het meisje Fleurtje.

Als ze kirde en lachte, dan scheen de zon,
zelfs als ze huilde scheen de zon.

Fleurtje groeide op en het was een heerlijke tijd voor iedereen.
De zaken gingen goed, de mensen bejegenden elkaar vriendelijk
en Fleurtje deed niet anders dan lachen en zingen.

Het gebeurde heel vaak dat mensen alles vergaten en ademloos bleven
staan luisteren als Fleurtje voorbij fietste en zomaar wat liedjes zong.
Het hele land was in opperste stemming.

Goede dingen gaan vaak als in een droom voorbij.

Zo ook de eerste vijftien jaar van het leven van Fleur.

Maar op een dag in dat vijftiende jaar gebeurde er iets vreselijks.

Ze werd wakker en voelde meteen dat er iets mis was.

Normaal zong ze meteen als ze ontwaakte
een lange hoge toon om de vogels te begroeten,
of zomaar een riedeltje of uitrekgeeuw,

maar deze morgen kon ze dat niet: haar stem zat op slot.

Zoals een sloot in een vriesnacht kan veranderen in ijs,
zo was haar stem die nacht verstard geraakt, bevroren.

Ze bewoog wat met haar kaken,

streek hard met haar vingers over haar keel

en probeerde het opnieuw, maar er kwam geen enkel geluid.

Ze kon niet zingen, niet roepen, niet fluisteren, niet praten.

In paniek rende ze naar de badkamer en keek in de spiegel,
maar ze zag in haar mond geen enkel verschil.

Ze zag wel dat haar haar de glans had verloren en dat haar ogen niet
meer twinkelden.

Ze rende naar haar ouders en die schrokken van de paniek in haar ogen.

Die dag hadden ze meteen een afspraak bij een arts.

Maar die kon niets vinden.

Dat gaat wel over, zei hij, dat komt wel weer goed.

Maar het ging niet over, het kwam niet weer goed.

Aanvankelijk hadden de mensen niet in de gaten dat Fleur niet meer
zong, maar de eerste tekenen van somberheid dienden zich al na een
paar dagen aan.

Een oudere meneer kwam klagen over de prijs van andijvie en iemand anders vloekte tegen de regen.
Er kwamen natuurlijk wel mensen bezorgd vragen hoe het met haar was, maar niemand legde het verband tussen de stilte in de keel van Fleur en hun eigen gemoedstoestand.

De ouders van Fleur namen haar mee naar allerlei artsen. De ene arts dacht aan hormonen, de andere zocht het in de longen, er waren ook artsen die achterdochtig keken naar haar vader, anderen dachten aan een heftig psychologisch drama, en weer anderen dachten aan spirituele daders, geesten of iets. Maar hoe ze ook zochten, wat ze ook probeerden, welk pilletje of smeerseltje ze haar ook gaven.... haar stem bleef op slot.

De weken, maanden, jaren gingen voorbij, en Fleur bleef stil. De burens en vrienden waren gestopt met vragen hoe het met haar was en zelfs haar ouders leken zich bij de stilte te hebben neergelegd.

Alhoewel niemand een verband legde met het zwijgen van Fleur, de situatie in het land was inmiddels wel drastisch veranderd. Op straat scholden mensen elkaar uit, de economie was in een vrije val terechtgekomen en iedereen was ongelukkig. De maatschappij was er slecht aan toe.

Fleur werd ouder en het wende. Er waren dagen dat ze haar stem zelfs even vergat. Het was zoals het was. Maar het lukte haar niet goed om een nieuwe identiteit te vinden. Ze had zich langzaam uit het leven teruggetrokken, ze deed het huishouden en ze las veel, Voor de buitenstaanders was ze stil, maar in haar hoofd gebeurde er een heleboel.

Op een dag besloot ze dat ze de wereld in moest. Weg uit die maatschappij. Een dag later vetrok ze, haar ouders in ontzetting achterlatend. Fleur had ze geen kans gegeven om haar om te praten.

Ze vetrok, zonder veel geld, zonder veel idee waarheen ze ging. Ze ging gewoon. De zon achterna. Jaren en jaren gingen voorbij, zonder dat haar ouders veel berichten van haar hadden gekregen. Af en toe een kaartje.

Fleur maakte heel veel mee. Ze kon niks zeggen, maar des te beter luisteren. Ze werkte een tijdje hier, raakte een tijdje bevriend met die, deed zo, ging zus, deed daar wat en leefde een boeiend en betrokken leven.

Op een bepaald moment was ze bevriend geraakt met iemand die in de gevangenis zat. Ze konden heel goed met elkaar opschieten. Hij praatte veel en zij luisterde. Het was een bijzondere vriendschap. Maar hoe groot de aantrekkingskracht ook was... de tralies trokken een grens die niet kon worden gepasseerd. En de toekomst was somber, hij had levenslang. Fleur had voldoende aan die vriendschap, totdat na een paar jaar de heimwee begon te knagen. Ze moest terug, dat voelde ze. Haar ouders begonnen oud te worden.

De herinneringen aan het leven in haar geboorteland werden met de dag levendiger. Op een dag besloot ze dat ze terug moest.

Haar vriend in de gevangenis begreep dat hij haar niet moest tegenhouden. Hoe erg hij het ook vond, hij liet haar los.

Bij hun afscheid gaf hij haar een kleine gouden sleutel.

Smokkel dit naar buiten, zei hij tegen haar.

Dit is een heel bijzondere sleutel.

Ik heb hem gekregen van een andere gevangene,
een die hier gestorven is.

Hij gaf mij deze sleutel. Hij zei dat het een wondersleuteltje is,
een sleutel die de deur naar ongekende rijkdom opent,
een schat, een fortuin. De sleutel brengt zichzelf naar de schat.

Ik zal niet meer buiten komen, maar jij wel.

Jouw geluk is me alles waard.

Smokkel de sleutel naar buiten, doe hem in je mond.

Als je buiten komt zal je begrijpen op welk slot deze sleutel past.

En ze deed het, ze nam afscheid,
deed het kleine gouden sleuteltje in haar mond en ging.

Ze was de deuren door, uit zicht van haar vriend
en toen kon ze haar tranen niet meer tegenhouden.

Maar omdat ze zo ontroerd raakte van het afscheid
verslikte ze zich, ze slikte het sleuteltje in....en stikte.

Ze liep rood aan en wist zich geen raad.

Ze bonsde op de deur en de bewaarders zagen ogenblikkelijk
dat er wat mis was.

Er klonk een sirene en vrijwel meteen was er een arts bij.

Fleur was intussen op de grond gevallen en raakte buiten
bewustzijn. Zo snel kan het gaan.

Maar omdat de arts er direct bij was,
kon hij haar op tijd helpen.

Hij greep met een tang in haar keel en was verbaasd om wat zag.

Hij zag het sleuteltje zitten, maar niet in haar luchtpijp,
maar klemvast tussen de stembanden.

Hij kneep met de tang de sleutel vast en wilde hem er
tussenuit trekken, maar dat ging niet.

Hij duwde en sjarde, en pas toen hij de sleutel omdraaide
kreeg hij hem ertussen uit.

Fleur was gered en langzaam kwam haar adem terug en ze
ontwaakte. En ze wist het meteen.

Zoals ze op die ene ochtend lang geleden had geweten
dat haar stem op slot zat,

zo wist ze nu meteen dat haar stem weer open was.

Zoals dat onbegrijpelijke moment dat ijs weer water is
geworden, zo was haar stem weer vloeibaar.

Fleur probeerde wat te zeggen en het lukte: dankjewel.

De weg naar huis was als een droom.

Ze had nog maar spaarzaam gepraat, nog niet gezongen,
dat wilde ze bewaren.

Ze werd ontvangen als een verloren dochter en dat ze kon praten
was al een enorm geschenk, maar dat ze kon zingen.....!

Die eerste avond zong ze voor het hele dorp.

De wolken trokken weg uit de gezichten van de dorpingen
en hun ogen begonnen weer te stralen.

En de volgende morgen zong ze weer, die middag, die avond,
en alle dagen erna.

De mensen bleven staan om naar haar te luisteren,
de mensen in de stad verderop voelden het ook,

een onzichtbare golf trok door hun ziel.

Het land werd weer beter en beter,

en op een dag was iedereen gelukkig.

www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html

Flevoland Erfgoed

Cultureel erfgoed en kunst in Flevoland

Home Inhoud Verklaring termen Reageer Over ons Contact

CATEGORIE

- Cultureel Erfgoed
- Kunst in de openbare ruimte**
 - Beeldbeelden
 - Openbare Ruimte
 - Bouwen
 - Landschapskunst
 - Herengingmonumenten
 - Zoek op de kaart
 - GPS routes
 - Onderwijs
 - Handige links
 - Recente pagina's
 - Tips voor gebruik
 - Nieuws

U bent hier: Home > Kunst in de openbare ruimte

Kunst in de openbare ruimte

© 2006 Flevoland Kunst & Cultuur

Elke zichzelf respecterende gemeente heeft kunst in de openbare ruimte, kunst voor iedereen, voor beeldend kunstenaars is de openbare ruimte de aangewezen plek hun monumentale werk te laten zien aan een groot publiek. De periode na de Tweede Wereldoorlog is een keerpunt in de ontwikkeling van kunst in de openbare ruimte. In de jaren '50 van de vorige eeuw werd de percentagesgeving ingevoerd. De overheid zag het belang van ondersteuning in om het toezicht op cultureel erfgoed te stimuleren en de productie veilig te stellen. Zij besteedt bij elk gebouw of iedere renovatie 0,5 tot 2 procent van de bouwom aan kunst. De regering had een forse toename van kunstwerken in de openbare ruimte tot gevolg. De kunst had een nauwe band met het gebouw waarvan het goed beschikbaar was. In de late jaren '70 en de vroege jaren '80 stapten de meeste kunstenaars af van deze integratiegedachte. Zij ontwikkelden in hun atelier een beeld en zochten dan een plek waar het werk goed tot zijn recht kon komen. De kunstwerken die in deze periode ontstonden hadden geen relatie met de architectuur of met de plek waar zij stonden. Dit noemen we autonome beelden. Daarnaast maken kunstenaars ook werk in opdracht.

Voor zoektekst in ...

Flevoland Erfgoed

Cultureel erfgoed en kunst in Flevoland

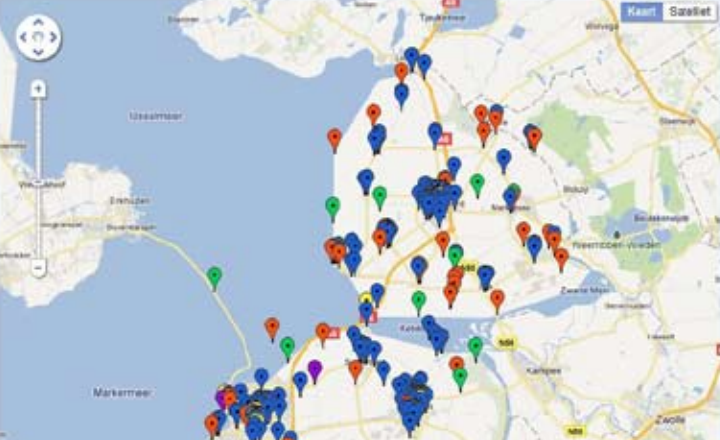
Home Inhoud Verklaring termen Reageer Over ons Contact

CATEGORIE

- Cultureel Erfgoed
- Kunst in de openbare ruimte**
 - Beeldbeelden
 - Openbare Ruimte
 - Bouwen
 - Landschapskunst
 - Herengingmonumenten
 - Zoek op de kaart
 - GPS routes
 - Onderwijs
 - Handige links
 - Recente pagina's
 - Tips voor gebruik
 - Nieuws

U bent hier: Home > Zoek op de kaart

Zoek op de kaart

Voor zoektekst in ...

Help de cultuurmonumenten in Nederland beschermen en wordt lid!

Plaats: Ketelhaven

Locatie: Rendierweg - Colijnweg

Kunstenaar: Michel Bongertman

Materiaal: gips - kunststof

Jaar: 2000

Beschrijving:

Op de hoek van de Rendierweg en de Colijnweg staan op het land van de familie Salomons een soort bidkapelletjes, drie 'huisjes' met witte koppen erin. De kunstenaar Michel Bongertman maakte de beelden in 2000 voor Sunsation, het zonnewende festival bij het observatorium van Robert Morris, het thema was 'Verjonging'. De drie koppen zijn een afgeestel van het hoofd van de Bongertman zelf, ze zijn gemaakt uit een mengsel van gips en kunststof en stellen de drie stadia van zijn 'Zijn' voor, de kunstenaar, de man en de jongen. Huisjes zijn een regelmatig terugkerend thema in het werk van de kunstenaar.

Toen Sunsation afgelopen was en de beelden opgeslagen zouden worden, stelde Wim Salomons aan Bongertman voor de drie huisjes tijdelijk bij hem op het land te zetten. Hij vond het leuke beelden en was benieuwd naar het effect dat ze voor hem zouden hebben als hij ze op zijn kavel zette. Dat effect bleek zo groot, dat hij de beelden niet meer kwijt wilde en besloot de koppen te kopen.

Kunstenaar

Michel Bongertman is op 8 februari 1966 geboren in Wijhe. Hij volgde 2 jaar een steenhouweropleiding bij een werklozen project. Hierna volgde hij de Kunstacademie in Kampen met als afstudeerrichting Beeldhouwen en liep stage in Zimbabwe.

Zijn werk is symbolisch te noemen. Hij werkt met diverse materialen. Bongertman wil mensen geen betekenis opleggen met zijn werk, maar wil dat mensen hun eigen betekenis erin ontdekken. Hij wil mensen raken met zijn werk en emoties losmaken.

Bongertman exposeerde in verscheidene projecten en bij de Kunstenaarsvereniging Flevoland. Hij werkt als docent

Toen aan het eind van de twintigste eeuw het vak Culturele en Kunstzinnige Vorming (CKV) werd ingevoerd in het middelbaar onderwijs heb ik de leerlingen bij mij in de klas een opdracht gegeven over kunstwerken in Lelystad. Daarvoor moesten ze o.a. achtergrond informatie verzamelen en dat viel niet mee. Leerlingen van 14-15 jaar houden er nu eenmaal niet van om in een bibliotheek of archief te gaan zoeken. Dus begon ik met de aanleg van een map waaruit zij informatie konden halen. En van het één kwam het ander. Tevens werd er een map over architectuur en cultureel erfgoed aangelegd.

Als dochter van een bouwhistoricus bij de Rijksdienst voor de Monumentenzorg is de liefde voor kunst en cultuur er met de paplepel ingegoten. Ook mijn man Jelle werd door het virus besmet. Op onze vrije
25 dagen trekken we de provincie in op zoek naar cultureel erfgoed en kunstwerken. Jelle fotografeert en ik doe de research en beschrijf de objecten. Zo ontstaat een aardig archief.

Begin 2010 ontstond bij ons het idee om onze kennis te delen met een breder publiek. Jelle bouwde de website en het invoeren kon beginnen. In mei ging de website www.flevolanderfgoed.nl de lucht in. De site is nog volop in ontwikkeling.

Toen wij aan het zoeken waren naar informatie bleek dat alles zeer verbrossend was. Nergens was een goede samenhang te bespeuren. Door op de website alles in hoofdcategorieën onder te brengen kunnen we de verbanden leggen en daarmee de link tussen erfgoed en kunst. Ook beschrijvingen van de plaatsen waar de objecten te vinden zijn was gebrekkig. Wij hebben hierin geprobeerd duidelijkheid aan te geven door alles op de kaart van Flevoland te markeren. In het weergeven van de objecten proberen we zoveel mogelijk als het ware om de objecten heen te lopen, zodat alle details zichtbaar worden.

Het doel van de website is de belangstelling te wekken voor het cultureel erfgoed en het toekomstig erfgoed van de provincie Flevoland. De jongste provincie van Nederland heeft een bewoningsgeschiedenis die teruggaat tot ongeveer 5000 jaar v. Chr. Jaarlijks komen nieuwe vondsten aan het licht. Veel kunstenaars zijn door de geschiedenis van Flevoland geïnspireerd.

Op het wrak van een 16e eeuwse waterschip (langs de A6) staat het kunstwerk 'Visserijoorlog' van Egon Schrama

DE VERREKIJKER - een opdracht van cASLa Centrum voor Architectuur, Stedenbouw en Landschap Almere aan Bertina Slettenhaar en Mariël Bisschops.

Bertina Slettenhaar en Mariël Bisschops kregen vanuit cASLa de opdracht om bijzondere groepen 'bewoners' in beeld te brengen. De stad Almere staat bol van de meest mooie architectuur. Gebouwen, kantoorpanden woningen. Architectuur om te bekijken, om van te genieten maar natuurlijk ook om te gebruiken, om in te wonen. Hoe ervaren bewoners de architectuur en het wonen in Almere? Wat zijn voor hen de kernpunten?

In vier architecturale sculpturen brengen zij met deze gebruikers/bewoners hun verhaal naar voren. Bertina en Mariël tonen de kunstenaars van De Witte Olifant, Dagactiviteitencentrum Jan Steen, Stichting De Vrolijkheid en de kunstenaars van broedplaats De Hulk. Tijdens de Cultuurnacht op 10 september jongstleden waren de installaties te zien. Hier in CUNST de installaties van de Hulk en de Witte Olifant (www.opleidingdewitteolifant.nl en www.dehulk.org)

Een explosie aan diversiteit, Mariël en Bertina stellen u voor: Broedplaats De Hulk

Kunst in een gebouw, kunstgebouw. Wat maakt een gebouw tot kunst? De oudste vormen van kunst en gebouwen komen samen in de driehoek. Brainstormend met elkaar kwamen er 3 elementen naar boven die voor ons voorwaarde scheppend zijn in ons werken, wonen en leven.

1. Thuis en veilig in je eigen atelier
2. De eigenwijze kunstenaar: naar oplossingen zoekend, verbindend....(net)werken ontstaan
3. De wankel basis in de maatschappij voor kunstenaars

De Witte Olifant

Architecturale sculptuur door gastdocent David Iserief
in samenwerking met Mariël Bisschops en Bertina Slettenhaar

“Zien en gezien worden”, dat is het thema van deze presentatie.
Titel: ‘Globes of Fantasy’

Het uitgangspunt van dit object/kostuum is het idee van een schotel; met een schotel kun je beelden in je hoofd ontvangen, verwerking van deze beelden levert via communicatie met de buitenwereld nieuwe beelden op.

De beelden in deze schotels zijn de ideaalbeelden van wonen zoals de kunstenaars van De Witte Olifant zich dat voorstellen; daarbij kan het gaan om een huis of slechts één kamer. Het is de vrije interpretatie van hun dromen en ideeën over wonen. De vorm van een schotel is ook in de moderne architectuur een bekend gegeven. Het hier getoonde “beeld” bestaat uit schotels en dan ook echt alleen uit schotels.

Wanneer men zich terugtrekt in het met schotels behangen omhulsel (huis) wordt de mens anoniem. Hij kan wel zien, wordt wel gezien, maar niet als degene die hij is. Er is dan ook geen schaamte om zich in het omhulsel te bewegen. Maar door zich te bewegen dwingt hij anderen tot kijken en brengt hen in verwarring, doordat hij zelf anoniem is voelt hij zich hierbij niet ongemakkelijk.

Dat is de tegenstelling met betrekking tot de houding van de kunstenaars van De Witte Olifant; zij nemen een centrale plaats in de maatschappij in. Ze zijn en voelen zich zoals ieder ander; ze nemen hun werk serieus en zijn kunstenaars die hun werk graag laten zien.

HET HEILIGE MOETEN

- door Else van Luin

Werk maken omdat het moet. Omdat het gemaakt moet worden. Een verhaal vertellen omdat het daarom vraagt. Dat is volgens mij de essentie van kunst. De vorm is daarvan een afgeleide. Evenals de stijl waarin is gewerkt, of het kleurgebruik. Kunstenaars zijn verhalenvertellers, alleen de woordentaal schiet voor hen tekort. Althans, dat geldt voor mij.

Natuurlijk weet ik heel goed dat de aarde gewoon door zal draaien, of ik nou wel of niet mijn prenten en schilderijen maak. Verkopen doe ik weinig. Dus om er rijk van te worden, nou nee, daarvoor hoeft ik evenmin alle moeite te doen. En toch, als ik geen nieuwe werken kan produceren, voel ik me onrustig worden, mild uitgedrukt.

Vanaf mijn jongste kinderjaren ben ik geobsedeerd door kleuren. Nog altijd overvalt me een soort hebberigheid bij het zien van een grote kleurdoos, hoe meer potloden hoe mooier. Niet om mee te tekenen, maar gewoon om naar te kijken. Maar, dat zeg ik er meteen bij, die potloden moeten dan wel netjes op volgorde liggen, zorgvuldig gerangschikt en overlopend van de ene heldere kleur naar de volgende. Als ze door elkaar liggen, gruwel ik ervan. Dat voelt als een schreeuwende kakofonie.

Kleuren hebben voor mij verschillende ladingen, vertellen ieder hun eigen verhaal. Niet alleen ben ik graag een verteller, ook geniet ik van de verhalen van anderen, van mensen en van kleuren. Ik denk dat dit is waarom ik zo veel van schilder- en prentkunst houd.

Op het moment dat ik zelf aan de slag mag, is het kiezen van de kleuren mijn basis. Welke sfeer wil ik uitdragen? Nee, zeg ik dan tegen mezelf, welk verhaal ga je nu eigenlijk vertellen? Meestal begin ik met een woord, een krantenkop die me heeft geraakt of met een foto. Op de ene of andere manier heb ik daar een gevoel bij, waarvoor mij de woorden ontbreken. Dan zoek ik daarvoor een duiding in de kleuren en vormen. Omdat het voor mij onmogelijk om over dat waarvoor ik geen woorden heb, in een artikel te schrijven, zal ik een voorbeeld geven. Hierin zal ik mijn zoektocht beschrijven.

Jaren geleden zag ik in een oude wijk van Lissabon een A4-tje op een muur geplakt met een zwart-wit fotootje van een kind. Er stond verder niets bij, alleen de naam van de wijk, Lisboa Alfama. Ik heb geen idee wat het verhaal achter dit A4-tje is. Het pakte me. Ik heb er toen een foto van gemaakt en ben verder gewoon doorgelopen. Maar dat beeld, dat ene fotootje van dat kind, is op mijn netvlies blijven hangen. Ik wist vanaf dat allereerste begin, dat ik daar iets mee moest.

Ik ben opgeleid tot etser, na een studiezijstap in het schilderen. Ik heb dus de luxe dat ik kan kiezen welke techniek ik wil gebruiken om uitdrukking te geven aan dat wat ik wil vertellen. Soms past een schilderij, zoals bij de expositie “Mijn Flevoland”, te zien vanaf 3 oktober tot en met 18 november 2011 in het Provinciehuis in Lelystad. Maar bij de uitwerking van dit fotootje moest ik toch in termen van grafische technieken gaan denken.

Prenten hebben een andere ‘huid’. Die is buitengewoon kwetsbaar. Letterlijk: prenten moet je altijd achter glas inlijsten, anders beschadigen ze te snel. Het is doodzonde, maar ja, het kan niet anders. Etsen worden gedrukt met inkt die op basis van lijnolie is gemaakt, op speciaal papier bestaande uit katoenvezels. Die combinatie geeft aan het papier een fluwelige zachtheid en uitstraling mee, die mij keer-op-keer ontroert. Dit kun je met geen enkele andere techniek evenaren.

Vervolgens blijkt dat als je een fotootje gaat natekenen, in spiegelbeeld op een zinkplaat, er toch iets essentieels van de uitstraling teloor gaat. Het krijgt al gauw iets houterigs. Gelukkig zijn er meerdere mogelijkheden.

Doordat er al jaren wereldwijd allerlei grafische kunstenaars op zoek zijn naar technieken die minder de gezondheid en het milieu belastende materialen, dan in het verleden werden gebruikt, en we daarvan via internet op de hoogte kunnen raken, ontstaan er soms hele nieuwe beeldende mogelijkheden. Eén daarvan is vergelijkbaar met de lithotechniek, zeg maar het steendrukken. Deze is gebaseerd op de afstoting van water en vet. Tegenwoordig is een 'acrylpapier' te koop, waarop afbeeldingen kunnen worden overgezet en op een gewone etspers worden afgedrukt. Echte steendrukkers halen hier hun neus voor op, maar voor mijn prent blijkt deze mogelijkheid een uitkomst!

Twee jaar geleden heb ik in Engeland de collagraph-techniek geleerd. Een kunstenaar daar heeft gedurende ruim dertig jaar experimenten uitgevoerd en deze techniek verfijnd. Het meest bijzondere er aan is dat je een prachtig reliëf in de prent kunt drukken en dat je er heel schilderachtig mee kunt omgaan. Een vriend van hem heeft vervolgens speciale daarvoor geschikte lijnolie-inkten ontwikkeld met prachtige heldere kleuren, die eveneens via internet zijn te bestellen. In deze techniek, en met deze kleurenkracht 'moest' ik mijn emoties die het fotootje bij mij opriepen, gestalte geven. Die waren (en zijn nog steeds) stevig. Ik voel(de) een soort compassie. Was dit kind vermist? Was het overleden? Of deed het communie? Ik heb echt geen idee. Tegelijkertijd moet ik bij mijzelf toelaten dat dit alles heeft van 'loslaten' en 'vervlieden'.

Ik heb er maanden over gedaan voordat ik het gevoel had dat ik drukvormen had gemaakt die ik recht vond doen aan mijn emoties. En de kleuren? Ach die hadden zich al op de vormen geplakt, voordat ik ook maar een inktpot had kunnen pakken...

Deze prent was te zien tijdens de Zomersalon in Emmeloord (27 juni – 1 september 2011). Hij is gedrukt in een oplage van 5, heeft een afmeting van 27 x 40 cm (b x h) en is ingelijst in een matzwarte lijst van 50 x 60 cm. Nu is hij in het echt te zien in mijn atelier, Staalwijk 6A in Dronten.

OPERA IN DE AGORA (Lelystad) - 4 OKTOBER - 20.15 uur
STAATSOPERA VAN TATARSTAN: Aïda (try-out)

'Aïda' is misschien wel de populairste opera ooit geschreven. Het werk zit vol pakkende melodieën, van de overweldigende 'Triomfmars' met dans en een groot koor tot de vele intieme, artverscheurende solo's en duetten. Giuseppe Verdi situeerde het verhaal in het oude Egypte, waar de jonge veldheer Radames en de gevangen genomen Ethiopische koningsdochter Aïda verliefd worden op elkaar. De Staatsopera van Tatarstan brengt dit prachtige verhaal over liefde, trouw en verraad in een grootse, traditionele encenering en met de beste Russische solisten. Een muzikale beleving van formaat! Italiaans gezongen, Nederlands boventiteld.

CARMINA BURANA en CATULLI CARMINA - 7 OKTOBER - 20.15 UUR
SCHOUWBURG ALMERE

Carl Orff schreef zijn meesterwerk 'Carmina Burana' in 1937. Hij baseerde zich op een middeleeuws manuscript dat was samengesteld uit honderden lichtzinnige teksten van rondtrekkende monniken en studenten, waarin de vrolijke kanten van het leven bezongen worden. Orff selecteerde 24 teksten en componeerde een muziekstuk in drie delen over drank, gokken, erotiek en het ontluiken van de lente. De stijl is krachtig, opzweepend, en met stuwende ritmes. De grote bezetting die Orff voorschreef zorgt voor een imposant geluid. Het geheel wordt voorafgegaan en besloten door het beroemde 'O Fortuna', de hymne aan de godin van het lot.

choreografie: Martin Sommerlatte

Inleiding:

Voorafgaand aan de voorstelling kunt u een inleiding bijwonen.

ZONDAGMIDDAGCONCERT IN MUSEUM SCHOKLAND - 23 OKTOBER
ARNO BORNKAMP & IVO JANSSEN - 16.30 uur.
Museumkerk Schokland.

De Nederlandse saxofonist Arno Boskamp (1959) is het voorbeeld van de moderne virtuoos, die zich even goed thuis voelt in het traditionele als in het hedendaagse repertoire. Hij laat zich omschrijven als een lyricus met veel gevoel voor performance.

Ivo Janssen (1963), piano won tussen 1986 en 1990 een aantal prijzen, waaronder de Jacques Vonk Prijs, die hem in staat stelde zijn studie in het buitenland voort te zetten bij onder andere Robert Levin.

Zoals in alle kunstvormen is 'De Klare Lijn' ook in muziek een fascinerend gegeven.

J.S. Bach was de grote meester van het lijnenspel en in zijn kielzog volgden velen, tot in de huidige tijd. Ook bij componisten uit het 'lichtere' genre zoals filmcomponist John Williams is Bach's invloed hoorbaar. Beroemdste voorbeeld daarvan is echter Astor Piazzolla, wiens Argentijnse tango's diep wortelen in de Westerse muziektraditie.

Programma: DE KLARE LIJN (van Bach naar Piazzolla)

J.S. Bach	-	Suite nr. 2
Charles Koechlin	-	Etude nr. 2
John Williams	-	uit de 'Escapeds': Closing in (2002)
J.S. Bach	-	Selectie uit 'Die Kunst der Fuge' voor klavier
P. Hindemith	-	Sonate (1939) voor altsaxofoon en piano
Astor Piazzolla	-	Meditango-Violentango (arr. Fernando Muslera)

CONCERT IN DE VERBEELDING - 30 OKTOBER - 15.00 uur
Vespucci Quartet m.m.v. Marjolein Niels - mezzo sopraan

Programma:

Haydn - Sunrise Quartet
Haydn - Cantate Ariadne op Naxos
= PAUZE=
Respighi - Il tramonto
Ravel - Quartet

Lisanne Soeterbroek - viool 1
Anne-Marie Volten - viool 2
Stephanie Steiner - altviool
Douw Fonda - cello

AGENDAtips

– een greep uit de culturele activiteiten in Flevoland

- Zaterdag 1 oktober - 20.00 uur Theatervoorstelling 'Lazarus' - voorstelling gemaakt door professionele theatermakers en (voormalig) dak- en thuislozen. Levant School Voortgezet Openbaar Onderwijs, Horsterweg 192, 3891 EV Zeewolde. Toegang vrij.
- Zaterdag 1 oktober - 20.30 uur Apollo Ensemble - Telemann - De Agora, Lelystad
- Dinsdag 4 oktober - 20.15 uur Aida. Opera (Staatsopera van Tatarstan - Try out) - De Agora, Lelystad
- Vrijdag 7 oktober - 15.30 uur Opening tentoonstelling van de KVF in het Provincieshuis - Lelystad. Titel: MIJN FLEVOLAND.
Werk van 29 kunstenaars. De tentoonstelling wordt gehouden vanwege het 25 jarig bestaan van de Provincie Flevoland.
16.00 uur: Welkom door Ab va Luin, voorzitter KVF. 16.10 uur: Openingswoord door Jaap Ladders, gedeputeerde Cultuur.
- Vrijdag 7 oktober - 20.00 uur Op 7 oktober 2011 is het weer zover. Ds. Cees (van Jannes) Romkes gaat dan voor in de Urker Vesper in het Kerkje aan de Zee. De Urker Vesper is inmiddels een begrip en brengt op een voor Urk bijzondere wijze geloof en cultuur samen. De Urker taal is voertaal en de psalmen, liederen, teksten en preek zijn in het Urker dialect.
- Zondag 9 oktober - 13.00 uur Het ensemble. De Zeven Zeeën. Klassieke muziek over de zee. Kleine Zaal van de Schouwburg in Almere.
- Zondag 9 oktober - 16.30 uur Museum Schokland, EOLIAN ENSEMBLE - piano blaas kwintet (o.a. Schweelink, Piazzolla, Coleman)
- Zaterdag 15 oktober - 16.30 uur Corrosia!'s Nieuwe Collectie - Corrosia, Almere Haven.
Werk van net afgestudeerde kunstenaars van diverse kunstacademies.
- Dinsdag 18 oktober - 20.15 uur Ernst Daniël Smid - Meesterlijk klassiek (try out) - De Meerpaal, Dronten
- Zondag 23 oktober - 16.30 uur Museum Schokland, ARNO BORNKAMP & IVO JANSSEN (saxofoon en piano) spelen o.a. Bach, Hindemith, Piazzolla.
- zondag 30 oktober - 15.00 uur Vespucci Quartet met sopraan - De Verbeelding in Zeewolde - De Verbeelding 25, 3892 HZ Zeewolde
Toegang: € 15,-. Kinderen van 6 t/m 12: gratis toegang onder begeleiding. Maximaal 2 kinderen per betalende bezoeker.

KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.flevokunst.nl
 KUNSTENAARS VERENIGING FLEVOLAND www.nieuwverleden.info
 MUSEUM DE PAVILJOENS - ALMERE www.depaviljoens.nl
 CORROSIA! – ALMERE www.corrosia.nl
 DE KUNSTLINIE – ALMERE www.dekunstlinie.nl
 STICHTING DE ZIJDERUPS – ALMERE www.dezijderups.nl
 DE MUREN VAN ARCHIPEL – ALMERE www.demurenvanarchipel.nl
 DE HULK – ALMERE www.dehulk.org
 BG 22 24 - ALMERE www.bg-22-24.nl
 CASLA – ALMERE www.casla.nl
 ART LOCA www.artloca.nl
 EINDIG LAAGLAND www.eindiglaagland.nl
 AIR BRUSH – ALMERE www.airbrush-almere.nl
 KUNST EN ZO (GRETA VERDUIN) - ALMERE www.kunst-enzo.nl
 VERENIGING ALMERE 2018 - ALMERE www.verenigingalmere2018.nl
 ALMERE 2018 - ALMERE www.almere2018.eu
 DE NIEUWE BIBLIOTHEEK - ALMERE www.denieuwebibliotheek.nl/agenda
 FLOWLAND – ALMERE www.flowland.nl
 DE VOETNOOT, CREATIEVE ENERGIE– ALM www.devoetnoot.nl
 STICHTING BUITENSTAD - ALMERE www.buitenstad.nl
 NIEUW LAND ERFGOEDCENTRUM – LELYST. www.nieuwlanderfgoed.nl
 STICHTING ORGACOM – LELYSTAD www.orgacom.nl
 STICHTING DE BARAK – LELYSTAD www.debarak.nl
 DE KUBUS – LELYSTAD www.dekubuslelystad.nl
 HET FLEVO-LANDSCHAP –LELYSTAD www.flevo-landschap.nl
 KAMERKOOR LELYSTAD - LELYSTAD www.kamerkoorlelystad.nl
 MUSEUM NAGELE – NAGELE www.museumnagele.nl
 MUZISCH CENTRUM – EMMELOORD www.muzischcentrum.nl
 JONGEREN POPPODIUM - EMMELOORD www.de-klos.nl
 DE VERBEELDING – ZEEWOLDE http://stichting-qem.robvdbroek.nl
 HOTEL VAN SAAZE – KRAGGENBURG www.hotelvansaaze.nl
 NATUURMONUMENTEN – KRAGGENBURG www.natuurmonumenten.nl
 SHORTGOLF – SWIFTERBANT www.shortgolf.nu
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.kunstindeopenbareruimte.nl
 KUNST IN DE OPENBARE RUIMTE www.flevolanderfgoed.nl/home/kunst.html
 DE GESCHIEDENIS VAN FLEVOLAND www.flevolandbovenwater.nl
 APOLLO ENSEMBLE www.apollo-ensemble.nl
 XL DE ATELIERS – DRONTEN www.xldeateliers.nl
 KUNSTRAAD DRONTEN- DRONTEN www.kunstraaddronten.nl
 FLEVOKU(N)STBOULEVARD www.flevokunstboulevard.nl

KUNSTEDUCATIE www.centraavordekunsten.nl
 De WITTE OLIFANT - ALMERE www.opleidingdewitteolifant.nl

Galerie ART nivo - ALMERE www.artnivo.nl
 HET KUNSTHUIS – ALMERE www.hetkunsthuis.nl
 GALERIE ALOSERY - ALMERE www.aloseryart.nl/applicatiePagina.php
 AIS ART – ALMERE www.ais-art.nl
 BUREAU VOOR KUNSTPROJECTEN – ALMERE - www.kunstprojekten.nl
 DO GALLERY - ALMERE www.dogallery.nl
 KUNSTUITLEEN – LELYSTAD www.kunstuitleen-flevoland.nl
 KUNSTHUIS CALLIOPE – LELYSTAD www.kunsthuiscalliope.nl
 HIVA OA ART GALLERY - LELYSTAD www.hivaoa.nl
 GALERIE AAN DE AMSTEL - DRONTEN www.aandeamstel.nl
 KUNSTUITLEEN – EMMELOORD www.kunstuitleenemmeloord.nl
 GALERIE KIK – EMMELOORD www.galeriekik.nl

Cunst